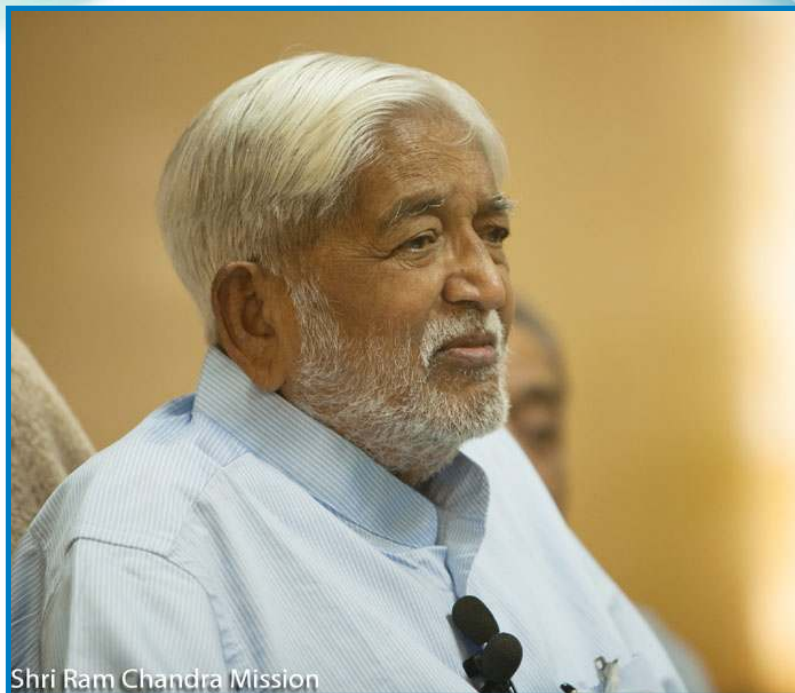

श्री राम चन्द्र मिशन®

Shri Ram Chandra Mission

मलिकको खबर

१५ अगस्तको असाधारण साधारण सभाको (जनरल बडिको) बैठक समाप्त भएपछि मलिक अत्यन्त उन्मुक्त तर सदा भै उत्तिकै सजग देखिनुभयो । १६ तारिखको बिहान उँहाको कटेजमा सबै अभ्यासीलाई यो सुनिश्चित गर्नभन्नु भयो कि उनीहरु सबैले सुनौला पुस्तकमा हस्ताक्षर गरिसके । उँहाले स्वयंसेवकहरुको जिम्मेवार ब्यक्तिलाई कटेजमा हस्ताक्षरमा सघाउन भन्नुभयो र आफ्ना वरिपरि भएका अभ्यासीहरुलाई हल्का ढंगले हप्काउनुभयो । यसले जति नै सानो काम भएपनि यस्को प्रकृयाको पूर्णता प्रतिको उँहाको प्रतिबद्धता झल्काउँदछ ।

मलिक को स्वास्थ्य अबै संतोषजनक नभइसकेको हुनाले उँहाले सरल तालिका पालना गरिरहनु भएको छ । बिहान उँहा फिजियोथेरापिस्टसँग काम गर्नुहुन्छ, जो प्रतेक दिन आँउदछ । फिजियोथेरापि पछि उँहा केहि समय आराम गर्नुहुन्छ । उँहा आफ्नो खाजा खाने उँहाको लागि अखबार पढिदिने कार्यतालिकालाई पुरा गर्ने कोशिस गर्नुहुन्छ । त्यसपछि उँहा आफ्नो पत्र पढ्न तथा आफ्नो काम गर्नमा समय बिताउनुहुन्छ । साँझमा फिजियोथेरापिको आर्को सत्र चल्दछ र आफ्नो व्हिल चेयरमा बसेर बाहिर चक्कर लगाउनु हुन्छ वा अभ्यासीहरुको विचमा बस्नु हुन्छ । सुरु सुरुको दिनहरुमा उँहाले वाकरको सहायता लिनुहुन्थ्यो, त्यसपछि हिड्ने लड्डिको सहायताले हिड्ने कोशिस गर्न थाल्नुभयो र छोटो दुरी हिड्ने कोशिस गर्नथाल्नु भयो । यि सबैकुराले उँहाको बिस्तारै तर स्थिर सुधारको सकेत गर्दछ ।

एक पटक मलिक व्हिस्पर्सको सन्देश सुनिरहनुभएको थियो जस्मा हामी सबैको विचमा एकतालाई जोड दिइएको थियो । मलिकले पनि एकतामा रहने तथा हाम्रा सत्सङ्गहरुमा सामञ्जस्यतामा रहनुपर्ने आवश्यकतामा जोड दिदैआइरहनु भएको छ ।

अगस्तको २० तथा २१ तारिखमा मलिको बिषेश मेडिकल परिक्षण तथा उपचार थियो र सो को परिणामहरु सकारात्मक रह्यो ।

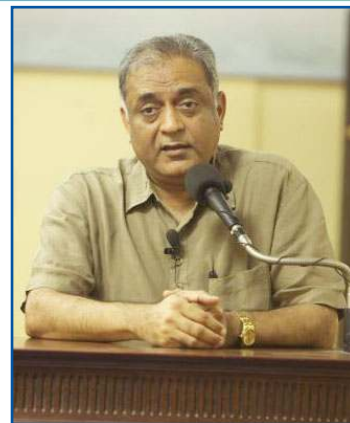
Shri Ram Chandra M

एउटा मध्यान्नमा मलिकले अचानकै एउटा सिनेमा सम्झनु भयो जुन उँहाले कैयन वर्षपहिले युरोपमा हेर्नु भएको थियो, यो सिनेमा उँहाले युरोपमा सिनेमा हलमा हेर्नुभएको थियो दुईवटा सिनेमा मध्ये एउटा थियो । उँहाले यो सिनेमा पेरिसमा त्यसदिन हेर्नु भएको थियो जुन दिन उँहाले सहज मार्गको बारेमा आफ्नो प्रस्तुति सोरबोन्ने युनिभर्सिटिमा प्रस्तुत गर्नु भएको थियो । यो सिनेमा “मनिका एउटी केटी जो दुईपटक वाचिन” भन्ने थियो र यस्को कथा पुर्नजन्मको विषयमा थियो मलिक यो सिनेमा हेर्दापुर्नैरुपमा संलग्न हुनुभयो ।

२६ अगस्त आइतवारको दिन बिहान करिब ११ बजे मलिक आश्रमको चारैतिर ४५ मिनेट घुम्नुभयो । उँहाले भन्नुभयो, “मैले यस्तो अनुभव गरेँ, मानौंकि म बन्दि बनाईएको छु र अब म बाहिर आएको छु ।” उँहाले क्यान्टिन, भान्सा घरको भ्रमण गर्नुभयो र पुस्तकालय ब्लकको तल्लो तल्लाको व्यायाम गर्ने मेशिन हेर्नजानु भयो । उँहा व्यायाम हलमा भाइ ज्याकसति हलको मर्मत कार्यको छलफल गर्न जानु भयो । कटेजको वरण्डामा विश्राम गरेपछि उँहाले डाइनिङ्ग हलमा बिहानको खानाखाने निर्णय गर्नुभयो जहा उँहा चार महिना देखि खानाखानु भएको थिएन ।

एकदिन फिजियोथेरापि समाप्त भएपछि, मलिक चिकित्सकहरुसित भाषहरुको बारेमा कुरा गरिरहनु भएको थियो र उँहाले भन्नुभयो । “ मैले पहिले पनि भनेको हु कि मानिसहरुको हृदयमा पुग्नेवाटो यो उसको पेटबाट होइन यो उसको जिब्रोबाट हुन्छ । यदि हामी केहि शब्दहरु पनि जान्दछौंर हामीले उसको भाषा बोलिदिन्छौं भने यस्ले उसको हृदयालाई छुन्छ । मलिक सबैलाईअचम्मा पर्नेगरि अरवि भाषाको केहि वाक्यांशहरु बोलिदिनु भएको थियो । फिजियोथेरापि पछि मलिक थाक्नु भएको थियो र भन्नुभयो यदि तपाईंहरुमध्ये कसैले केहि पाइला मात्रपनि हिड्नु भन्नु भयो भने म बस्नेछु ।

ईकोज न्यूजलेटर

२८ अगस्त बुधवारको दिन मालिकले उँहाको हृदयको पद्धतिको २४ घण्टा परिक्षण सुरु गर्नुभयो र विभिन्न उपकरणहरु उँहाको छातिमा राखियो।

उँहालाई आफ्ना नियमित गतिविधिहरु गर्नभनियो त्यसैले साँभमा आफ्नो व्हिल चियरमा बरिपरि घुम्ने निर्णय गर्नुभयो। तर पानी थाल्यो, उँहा फर्किनुभयो।

र वरण्डाकैछेउमा बस्नुभयो। मालिकले वामन अवतार र शुक्राचार्यको कथा सुनाउनु भयो र कसरी शुक्राचार्यले आफ्नो आँखा गुमाए भनेर सुनाउनु भयो र आफ्नो अगाडि बसेकाहरुलाई यस्तो भनेर जिस्काउनुभयो तिनीहरु सबैकम्प्युटर विशेषज्ञ हुन तर तिनीहरु बिगतका यी सबैकथाहरु जान्दैनन्।

बहिनी अल्ला र भाइ ईगोरले सतकोलको बारेमा एउटा डिभिडि डकुमेण्ट्री बनाएका थिए, जसको नाम “दि गोल्डन साइलेन्स अफ सतखोल” रहेको छ, उनीहरुले त्यो मालिकलाईदिए, उँहाले यो हेर्नेरुची देखाउनु भयो, मालिकले यसलाईअत्यन्त गहिरो रुपमा हेर्नु भयो, वातावरण पुरैपरिवर्तित भयो, मानौति सबैजना सतखोल पुगेका थिए।

मंगलवार ११ सेप्टेम्बर आजको दिन गायत्री को प्रारम्भिक निर्माणको दिन थियो र मालिकले भन्नुभयो उँहाले समाहरोह गर्ने योजना बनाउनु भएको थियो तर उँहाको स्वास्थ्यको कारणले हुन सकेन। एउटा वार्तालापमा मालिकले भन्नु भयो कि “एउटी पत्नीको मुख्य विशेषता यो हुनु पर्दछ कि उनी ममतामयी हुनुपर्दछ, उनले कसरी पकाउने जान्नु पर्दछ, र उनी केटा केटीको कसरी हेर विचार गर्नसक्षम हुनु पर्दछ। आजकल हामी राम्री पत्नी चाहान्छौं र अरुहरु तिनीलाईहेरिरहेकोमा ईर्स्यालु बन्दछौं।

एकजना अभ्यासीले मालिकलाईसोधे “तपाईंअभ्यासीहरुलाईभेट्ने र तपाईंले आराम गर्नुपर्नेआवश्यकताको बीचमा कसरी संतुलन मिलाउनु

हुन्छ,” मालिकले भन्नु “म आफ्नो कामलाईप्रेम गर्दछु र जहाँ प्रेम हुन्छ त्यहाँ कुनैसीमा हुँदैन।” त्यसपछि मालिकले कान्हा योजनाको टिमको सदस्यहरु सित कुरा गर्नुभयो र आँउदो २०१३ को अप्रैल ३० को उत्सवको लागि कान्हालाईउत्सव स्थलको रुपमा तयार गर्नविभिन्न सुझावहरु दिनुभयो।

त्यसपछि मालिक ध्यान हलमा त्यहाँ भईरहेको कामको निरिक्षण गर्नजानु भयो र फर्किदा ‘डोम ए’ मा रोकिनु भयो र त्यहाँ भाईराघवनले विशाखापट्टनमबाट आएका अभ्यासीहरुलाईदिइरहनु भएको सम्वाद सुन्नु भयो। त्यसपछि मालिकले त्यहाँ १५ मिनेटको छोटो सिटिङ्ग दिनु भयो र कटेजमा फर्किनु भयो।

मालिकले भाईमाधव रेडडीको घरमा बस्ने निर्णय गर्नुभयो ता कि कटेजको निर्माण कार्यहुन सकोस्। भाईमाधव रेडडीको घरमा बस्ने निर्णय मुख्यतः आराम र स्वास्थ्यमा सुधारको लागि थियो तथापि, त्यहाँ पनि मालिकलाईभेट्न आँउनेको प्रवाह निरन्तर जारी थियो। मालिक अभ्यासीहरुलाईभेट्ने कार्यमा आफूले सकेजति प्रयास गरिरहनु भएको थियो तर सबैले उहाँको आराम गर्नु पर्नेआवश्यकतालाईबुझ्न आवश्यक छ ता कि उहाँको स्वास्थ्यमा सुधार हुन सकोस्।

एउटा साँभमा, मालिक आफ्नो सुत्ने कोठाबाट हिड्ने लट्टि प्रयोग गरेर निस्कनु भयो जसले मालिकको स्वास्थ्यमा सुधार भएको देखियो। मालिक केहि क्षण बाहिर बस्नु भयो। त्यसपछि आफ्नो व्हिल चियर आफैले गुडाएर भित्र जानु भयो। उहाँ राम्रो मनस्थितिमा हुनुहुन्थ्यो, पिडा र दुःखको बारेमा कुरा गरिरहनु भएको थियो र साथैकसरी एउटा व्यक्तिले पिडालाईखुशी भएर स्वीकार गर्नुपर्दछ यस कारण कि यो हाम्रो विकास र उद्भवको लागि राम्रो हुन्छ भनेर भनिरहनु भएको थियो। मालिकले भन्नु भयो कि उहाँले लट्टि लिएर यस कारण मात्रैहिड्नु भएको हो कि उहाँ पार गर्नुपर्नेअर्कोकठिनाईलाईउहाँले सामना गर्नसक्नुहोस।

शनिवार, २२ सेप्टेम्बरको दिन विहान मालिकले दाँतको परिक्षण गराउनु

ईकोज न्यूजलेटर

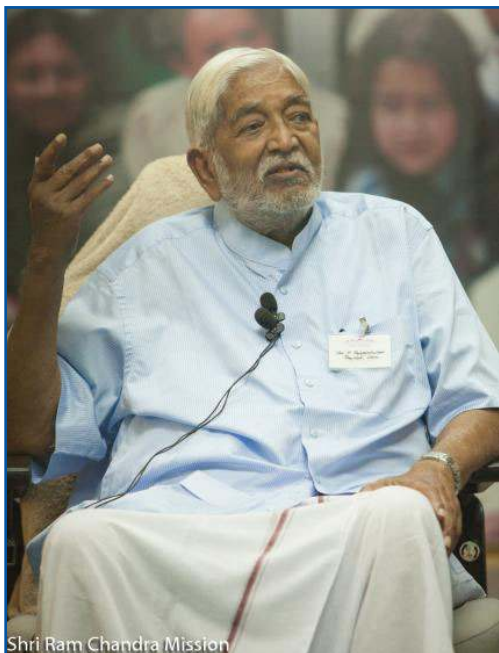

Shri Ram Chandra Mission

भयो र त्यसपछि 'डोर्म' मा करिव ११:३० वजे तिर जानु भयो। उहाँले आन्ध्र प्रदेशको तटीय क्षेत्रबाट आएका अभ्यासीहरूलाई भेट्नु भयो र समय खेर नफ्याल्नुको महत्वको बारेमा व्याख्या गर्दैछोटो सम्वाद दिनु भयो र त्यसपछि एउटा छोटो सिटिङ्ग दिन्छु भन्नु भयो। मालिकले आफ्नो सम्वादमा “हामीलाई उपलब्ध भएको समयको उपयोग गरेर प्रगति गर्नुपर्ने अत्यावश्यकताको उल्लेख गर्नुभयो। उहाँले सबैलाई यो स्मरण गर्न आग्रह गर्नुभयो कि “खेर गएको समय पूनः फिर्ता ल्याउन सकिदैन”।

यस्तो समयहरू पनि हुन्छन् जब मालिक ध्यान हल सम्म हिड्न लड्डिको सहायताले हिडेर बाहिर आउनु हुन्छ र अभ्यासीहरू उहाँको वरिपरि बस्दछन्। यस्तो समयहरू पनि हुन्छन् जब मालिक ध्यान हल सम्म हिड्न लड्डिको सहायताले हिडेर बाहिर आउनु हुन्छ र अभ्यासीहरू उहाँको वरिपरि बस्दछन्। एउटा यस्तै अवसरमा थुप्रै अभ्यासीहरू आए र उहाँको वरिपरि बसे। मालिक अत्यन्त थकित र कमजोर देखिनु भएको थियो तर उहाँले केहि नभनिकन नै सिटिङ्ग दिन सुरु गर्नुभयो। त्यसको करिव १५ मिनेट पछि उहाँले “द्याट्स अल अर्थात यो नै सम्पूर्ण हो” भन्नु भयो। त्यसपछि मालिकले टर्कीबाट आएका अभ्यासी दम्पतिहरूको कुरा सुनिरहन भएको थियो जसले टर्कीको मिशनको बारेमा राम्रो समाचार ल्याएका थिए जसले उहाँलाई खुशी तथा उत्साहित बनायो।

आइतबारको दिन बिहान मालिकले भाईमाधवको घरमा त्यही समयमा सिटिङ्ग दिनु भयो जुन समयमा आश्रममा सत्सङ्ग चलिरहेको थियो। पछि जब भाईकमलेशले मालिकलाई भन्नु भयो कि सत्सङ्गको मध्यमा ध्यान समाहितताको एउटा बेग्लै उँचाईमा पुगेको थियो, मालिकले भन्नु भयो कि जब मालिक सिटिङ्ग दिईराख्नु भएको थियो, सत्सङ्गको मध्यमा दुवै समयमा उहाँले सबै लाई यसमा समावेश गर्नुभएको थियो, यो यसैको परिणाम थियो।

Shri Ram Chandra Mission

शुक्रवार, २८ सेप्टेम्बर भाईकमलेशको जन्मदिन थियो र मालिकले बिहान प्रसाद अर्पण गर्नु भयो र सबैलाई दिनुभयो। साँझमा कोलकाताका सबै अभ्यासीहरू भाईमाधवको घर अगाडि जम्मा भए र मालिक बाहिर आउनु भयो र केहि समयको लागि बस्नु भयो। जम्मा भएका सबै अभ्यासीहरू मालिकलाई भेटेपछि प्राप्तको भावना अनुभव गरे।

चाईनिज सेमिनारको सुरुआतको अवधिमा चाईनिज सेमिनारका संयोजकहरूको मालिकसित बैठक बसेको थियो उहाँहरूले हप्ता भरि कार्यक्रमको बारेमा छलफल गर्नुभयो। चीन र सुदुर पूर्वबाट करिव ७० जना अभ्यासीहरू यो सेमिनारमा भाग लिन आएका थिए। मंगलबार, २ अक्टुबरको दिन मालिक 'डोर्म' मा चाईनिज सहभागीहरूसित सहभागी हुन जानु भयो र सिटिङ्ग तथा वार्तादिनु भयो। उहाँको वार्तामा, उहाँले भन्नु भयो “म कलेजको विद्यार्थी हुँदा देखि नै म चीनीया संस्कृति र दर्शनसित प्रभावित भएको थिए र मैले “टाओ ले चिङ्ग” र “एनालेक्टस अफ कन्फ्यूसियस” का प्रतिहरू प्राप्त गर्न सकेको थिएँ, र त्यो कुरा जस्तै मलाई प्रभावित गरेको थियो त्यो “आईचिङ्ग दि बुक अफ चेन्जेज” थियो। उहाँले आफ्नो फेरि चाईना जाने पनि इच्छा यसरी भनेर व्यक्त गर्नुभयो “मैले तपाइको देशको भ्रमण समेत गरेको छु, यद्यपि, यो एक, दुईस्थान मात्रै हो, यदि मेरो मालिकको अनुमति दिनु भयो भने म त्यहाँ फेरि भ्रमण गर्नेछु तर तपाईलाई थाहा छ धेरै नै टाँडा छ। तर हुन सक्दछ कुनै दिन म कोलकाता गएर केहि दिन आराम गर्नेछु र त्यसपछि कुन्मिङ्ग जानेछु। तर यो निश्चय नै यदि तपाईहरू सबैले मलाई लग्नु हुने भने। मालिकले यो उल्लेख गर्नुभयो कि चीनीया र भारतिय मानिसहरूको बीच प्राचिन संस्कृति, दर्शन र ऐतिहासिक घटनाहरू साझा छन्। उहाँले भन्नु भयो तपाईहरू यो बुढो मानिसलाई भेट्न बारम्बार आउनु पर्दछ, हेर्नुहोस, मलाई चीनीया भाषा आउँदैन तर मेरो मालिकलाई धन्यवाद छ, म तपाईहरू सबैलाई भेट्न तपाईहरूलाई हेर्न र केहि शब्दहरू आदान प्रदान गर्न अक्टुबर २०१३ मा अर्को सेमिनारमा तपाईहरूलाई आमन्त्रण गर्न समर्थ छु।

एउटा साँझ रुसबाट आएका दुईबहिनीहरू मालिकलाई भेट्न आए र भन्न आए कि तिनीहरू फर्किएर जाँदैछन् र मालिकसित एउटा सन्देश दिनको लागि अनुरोध गरे। मालिकले भन्नु भयो “हेर्नुहोस, संसारलाई परिवर्तन गर्ने हाम्रो काम होईन। त्यो सार्वभौमिक कार्य हो। तर हामी एउटा थप, एउटा थपलाई यस्मा लिएर आएर मद्दत गर्न सक्दछौं, सफा हृदय, मायालु हृदय, र सबै कुराहरू विस्तारै परिवर्तित हुन पुग्दछन्। यदि तपाईले पोखरीमा एउटा ढुंगा हाल्नु भयो भने यसबाट तरंगहरू गईरहन्छन्। हामीले हाम्रो काम ठूलो छ कि सानो भनेर सोच्नु हुँदैन। हामीले यसलाई गर्नुमात्रै पर्दछ। म बाबुजी महाराजलाई धेरै पटक सोध्ने गर्दथे कि बाबुजी, हामीहरू यति धेरै गरिरहेका छौं के यसको परिणाम प्राप्त हुन्छ? र बाबुजीले भन्नु भयो त्यस्तो प्रश्न कहिल्यै नगर। त्यसैले हामी परिणामको बारेमा सोच्दैनौं, गर मात्रै, विश्वास राख त्यो परिणामले अनुसरण गर्नेछ।”

ईकोज न्यूजलेटर

मणपाक्कममा भएको गोष्ठीहरु

सेप्टेम्बर ४ देखि ९, २०१२

अलाहाबादबाट करिव ६३० अभ्यासीहरु यो सेमिनारमा भाग लिन आईपुगे । सेमिनारको अवधिमा भएको सत्सङ्ग, बैठक, घटनाहरुको नियमित कार्यक्रम भन्दा थप अभ्यासीहरुले पटक पटक मालिकलाई भेट गर्ने मौका पाए । सबै अभ्यासीहरु कटेजको अगाडि अनुशासित ढंगले भेला भए र मालिक दुईचार दिन साँझको समयमा क्लिब चैयरमा आएर सबै अभ्यासीहरुलाई भेट्न भयो । पुर्णमौन कायम राखियो र मालिक अभ्यासीहरुसित करिव १०१५ मिनेट सम्म बस्नु भयो ।

सेप्टेम्बर ११ देखि १६, २०१२

विशाखापट्टनम र डाचेपल्ली केन्द्रहरुबाट अभ्यासीहरु यस हप्तामा आइरहेका छन् यस सेमिनारमा अभ्यासीहरुको उपस्थिति करिव ५३० रहेको छ । मालिक एक पटक 'डोर्म' मा आउनु भयो र सेमिनारको भागको रुपमा एउटा छोटो वार्तादिनु भयो ।

सेप्टेम्बर १८ देखि २३, २०१२

यो सेमिनारमा आन्ध्रप्रदेशको तटीय प्रदेशका अभ्यासीहरु थिए जस्मा पूर्वीगोदावरी, पश्चिमी गोदावरी तथा काकिन्डा केन्द्रका अभ्यासीहरु पनि समावेश भएका थिए । अभ्यासीहरुको कुल संख्या ४३० रहेको थियो । मालिकले २२ तारिखको दिन सबै अभ्यासीहरुलाई भेट्नु भयो । नियमित सत्सङ्गको साथ साथै दैनिक वार्ताहरुको कार्यक्रम रहेको थियो, सबै अभ्यासीहरु यसमा सहभागी भए ।

सेप्टेम्बर २५ देखि ३०, २०१२

कोलकाताका अभ्यासीहरु तथा पश्चिम बंगालका सबैकेन्द्रका अभ्यासीहरुको साथ साथै सिटिङ्ग र त्रिपुराका अभ्यासीहरु पनि संगै आएर यस सेमिनारमा सहभागी भए । भाईकमलेश यस सेमिनारको साथ साथै

अन्य सेमिनारहरुमा पनि अत्यन्त सक्रियताका साथ संलग्न हुनु भयो । उहाँले थुप्रै वार्ताहरु दिनु भयो जस्मा मालिकको भौतिक उपस्थितिको नजिक हुन उहाँलाई बाँधा पार्न नहुने कुरामा जोड दिनु भयो र यस प्रयासको साटो मालिकको आन्तरिक उपस्थितिमा ध्यान केन्द्रित गर्न त्यो अवस्था कायम गर्न र ति सबै कुराहरु आफूमा समाहित गर्न जोड दिनु भयो जुन मालिकले हाम्रो लागि आध्यात्मिक रुपमा गरिरहनु भएको छ । यद्यपि, मालिकले अभ्यासीहरुलाई भेट्न आउने कार्यक्रम बनाउनु भएको थियो तर आश्रमको बाहिर सडक निर्माण कार्य चलिरहेकोले आउन सक्नु भएन, यस्को साटो उहाँले सबै अभ्यासीहरुलाई भाईमाधवको घरमा नै भेट्नु भयो । एक दिन कोलकाताका सबै अभ्यासीहरु मालिकलाई भेट्न गएका थिए । अर्को दिन सिक्किमका सबै अभ्यासीहरु मालिकलाई भेट्न गए । यस प्रकारले मालिकले आध्यात्मिक कार्यमा त्रैगुण भयो । करिव ४६० जना अभ्यासीहरु यस सेमिनारमा सहभागी भए र चारैतिर अभ्यासीहरुको उपस्थितिले आश्रम जिवन्त भएको थियो र सबैले ताजा उर्जा प्रवाहित भइरहेको अनुभव गरे ।

अक्टोबर २ देखि ७, २०१२

चाइना तथा सुदुर पूर्वका करिव ७० जना अभ्यासीहरु टाढा टाढाबाट यस सेमिनारमा भाग लिन आइ पुगे । मालिकले नियमित रुपमा विभिन्न कार्यक्रमहरुको विवरण तथा जानकारी लिई रहनु भयो र आवश्यकता अनुसार सर सल्लाहहरु प्रदान गरिरहनु भयो ।

अक्टोबर ९ देखि १४, २०१२

करिव ५३० जना अभ्यासीहरुले चेन्नाई वी.एम.ए. मा उहाँको छत्रछाँयामा ईश्वरीय उपस्थितिको आशिर्वादको आनन्द लिन पाए ।

प्रत्येक दिन तीनवटा सत्सङ्गले सबैलाई परिपूर्ण गरेको थियो । निर्मल वातावरण स्वयं सेवकहरुको निष्ठा र आँखा खोल्ने प्रवचनहरु, र आश्रमको शक्तिहरु केहि यस्ता कुरा थिए जो विश्वमयकारी थिए । सबैले यो अभि बढी चाहना गरिरहेका थिए ।

ईकोज न्यूजलेटर

मालिक हलमा आउनु भयो र बोल्नु भयो । उहाँको उपस्थितिले सबैलाई अचम्मित तुल्यायो । अर्को अचम्म भाईकमलेश सित उहाँको कार्यालयमा विताउनु भएको समय थियो जहाँ प्रेम प्रवाहित भईरहेको थियो ।

एक हप्ताको समय अत्यन्त नैछोटो थियो तर हामीले जे पायौं त्यो आउने अनन्त कालसम्म रहनेछ । उहाँले प्रदान गर्नुभएको अवस्था कायम राख्ने जिम्मेवारी हाम्रो हो । यो भ्रमण यो भन्दा राम्रो हुन सक्ने थिएन समग्रमा र एउटा पूर्ण उपलब्धिपूर्ण भ्रमणको आनन्द सबैले प्राप्त गरे ।

अभ्यासीको रुपमा प्रवेश गर्नुभएको थियो । त्यो वेलाको वहाँको अवस्था शारीरिक र मानसिक रुपमा ज्यादै दयनिय र दुःख लाग्दो थियो । वहाँको विद्यार्थी (जो हाल दुवै जना महेन्द्र मोरङ्ग कलेजका विज्ञानका प्राध्यापक नै छन्) भविन्द्र निरौलाको आग्रहमा “ठिकै छ तिमी भन्छौ भने म मात्र लिउला” भनेर विद्यार्थीको मन राख्न यस सहज मार्ग ध्यान पद्धति अपनाउनु भयो । प्रवेश काल देखि एक डेढ महिना सम्म वहाँको नियासोपन विष्कल कम भएको थिएन । म चेन्नेईवाट प्रिसेप्टर भएर आए पछि भविन्द्रलाई भने “यदि शशिनाथजीलाई ध्यानको लाभले नयाँ उत्साह र उमंग प्राप्त भयो भने राम्रो हुने थियो ।”

मैले सिटिङ्ग दिन र अध्ययनमा कर गर्ने । विस्तारै उहाँमा परिवर्तन देखिन थालेको छ, मानौ कि वादलको वीचबाट चन्द्रमाले चियाये जस्तो देखिन थाल्यो । अरु सिटीङ्ग, सत्संग र अध्ययनमा उँहालाई हामीले प्रेरणा र कर गर्दै गयौ र उहाँमा पनि उत्साह बढ्न थाल्यो । अब उहाँ एकादशीको चन्द्रमा जस्तो हुनुभएको छ र उमङ्ग र उत्साह, पूरा जोश जांगरका साथ अगाडी वढीरहुनु भएको छ । अहिले उहाँको स्वास्थ्य र निरासापनमा निकै सुधार भएको छ भने धेरै जनालाई सहज मार्गमा प्रवेशका लागि आग्रह गर्दै हुनुहुन्छ ।

एउटा विज्ञानको प्राध्यापकमा भएको यो परिवर्तन र प्रगतीलाई देखेर मेरो माष्टर, मिशन र मेथड प्रति अझ श्रद्धा बढेको छ र त्यस प्रति कृतज्ञ भएको छु ।

कमल प्रसाद ढुंगाना
विराटनगर सेन्टर (नेपाल)

विश्वव्यापी यूथ नेटवर्क

यो कदम सहज मार्गको युवाहरुको लागि विश्वव्यापी समुदाय सृजना गर्नको लागि हो । अत्यन्तै धेरै सहभागीताको कारणले इन्टरनेट स्वभाविक प्रस्थान बिन्दु भएको छ र वेबिनार्स (Webinars) लागू गरिएको छ जहाँ अभ्यासीहरुले एक आपसमा संपर्क गर्न र साइबर ग्यादरिङ्गमा भाग लिन सक्दछन् । यो सर्जाल सहज मार्गको प्रवर्द्धनमा पहल गराउने र आयोजनाहरुमा धेरै संख्यामा तुरुन्त स्वयं सेवकहरु परिचालनको लागि माध्यम हो ।

युवा अभ्यासीहरु खास गरि या त एकल हुन्छन् वा हालसालैको विवाहित हुन्छन् । धेरैले अध्ययन वा आफ्नो पेशाको शुरुवात गर्दैछन् । जीवन गतिमय र व्यस्त छ, प्रलोभन र महत्वकाक्षाको सांसारले घेरिएको छ, यो संभवत जब अभ्यास अत्यन्तै महत्वपूर्ण रहने एक अवधि हो, यद्यपि प्रतिकूलरूपमा कहिलेकाहि अभ्यास एकदमै अपेक्षित हुने समय ।

प्रथम युवा वेबिनार जुन २९ तारिखमा भएको थियो । भाई विल वेकटले युवालाई मिशनमा संलग्न हुन प्रोत्साहन गर्नु भएको थियो र भाई सतोष खानजीले अभ्यासमा आज्ञापालनताको महत्वमा जोड दिनुभएको थियो ।

अगस्त २५ तारिखमा एक समूह फेरि अनलाइन भेला भए । तिनीहरु क्यालिफोर्निया, अस्ट्रेलिया, ल्याटिन अमेरिका, युरोप, मिडल ईष्ट र भारतबाट थिए । प्रेरणादायी र सुन्दर प्रस्तुतिहरुले अन्तरिक्ष र समयको सीमा भन्दा उच्च प्रेमको वातावरण श्रृजना भएको थियो ।

समाचारको लागि दर्ता हुन र यसको इन्भिटेशनको लागि <http://docs.google.com/spreadsheets/viewform?formkey=dE8wRm dCR2txVkNlcXAtTmNCX2d3UHc6MA#gid=0>

अभ्यासी अनुभव

श्री प्रा.डा. शशिनाथ झा को श्री रामचन्द्र मिशन (सहज मार्ग) मा पहिलो प्रवेश १६ जुलाई २०१२ मा भएको हो । उहाँको उमेर हाल ५५ वर्ष रहेको छ र हाल महेन्द्र मोरङ्ग आदर्श बहुमुखी क्याम्पसमा वाइलोजि डिपार्टमेन्ट प्रमुखको रुपमा कार्यरत हुनुहुन्छ । प्रवेश काल देखि हाल सम्म शनिवारको सत्संग छुटाउनु भएको छैन र व्यक्तिगत सिटिङ्ग हालसम्म पटक पटक लिईसक्नु भएको छ भने शनिवारको सत्संग १९ पटक ।

जुन समयमा वहाँले यस केन्द्रमा एउटा

ईकोज न्यूजलेटर

नेपालमा सहजमार्गको शुरुवात

नेपालमा सहजमार्गको सुरुवातको इतिहास खाज्दै जाने हो भने वास्तवमा ७० को सुरुवातको दसक देखि भएको हो, जब बहराईच हुँदै श्रद्धेय बाबुजी महाराजको आगमन अर्थात १९७२ मा नेपालगंजमा भयो। श्रद्धेय बाबुजी महाराज शाहजहाँपुरबाट बहराईच आउनु भयो जहाँ डालमिया धर्मशालामा सहज मार्ग सम्बन्धि दुई दिनको कार्यक्रम थियो। त्यसै बेला उँहा बिहान केहि अभ्यासीहरुका साथमा नेपालगंज आउनु भयो। उहासंग नेपालगंज जानुहुने महानुभावहरु श्री दिवाकर प्रसाद श्रीवास्तव, श्री जयकृष्ण मेहरोत्रा, श्री श्याम सुन्दर मिश्रा तथा श्री देवी भगत सिंह हुनुहुन्थ्यो। बाबुजी नेपालगंजमा बस्नु भएन र गाडिबाट आउनु भएको उनी त्यसैदिन फर्किनुभयो। त्यस पश्चात हामीलाई जिज्ञासा लाग्न सक्छ कि नेपालको पहिलो अभ्यासी को हुन् त्यसमा दुईजना अभ्यासीको नाम आउदछ, पहिलो १९५८ मा भारतको लखनउमा विद्यार्थी छुदा सहज मार्गसँग आवद्ध हुने व्यक्ति हुन नेपालगंजका श्री बलराम जंग राणा र नेपालमा नै १९७३ को मार्चमा पहिलो पल्ट तीन सिटिङ्ग लिने व्यक्ति हुन श्री मुक्ति प्याकुरेल। उनले भारत निवासी प्रशिक्षक श्री देवी भगत सिंहसंग तीन सिटिङ्ग लिएका हुन, जुन बेला श्री देवी भगत सिंह नेपालगंजमा जग्गाको कामकाजले आइराख्नु हुन्थ्यो।

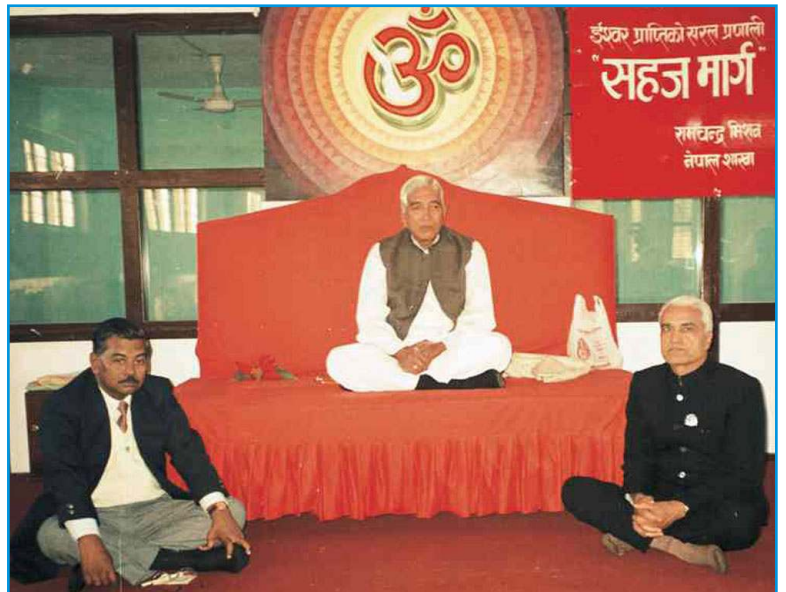
त्यस पछि श्री अखिलेश्वर प्रसाद सिंहज्यु सहज मार्गसँग जोडिन पुग्नु भयो उँहा १२ फ्रेब्रुअरी १९७८ मा श्रद्धेय बाबुजी महाराजद्वारा प्रशिक्षक नियुक्त गरिए। त्यस पश्चात नेपालमा विस्तारै अभ्यासीहरु बढ्नथाले। मुख्यतया काठमाण्डौ र केहि अरु जिल्लाका व्यक्तिहरुलाई वहाले अभ्यासी बनाउनु भयो। मिशन नेपालमा फैलन थाल्यो। तर त्यस बेला सम्म एउटा व्यवस्थित र सस्थागत ढगले मिशन संचालन भएको थिएन।

वस्तवमा नेपालमा मिशनको थालनि १९९७ को डिसेम्बर महिनामा भयो जब त्यस बेला पूज्य गुरुदेव श्री पार्थसारथी राजगोपालाचारीज्यूको काठमाण्डौ आगमन भयो। वँहाले जावलाखेलमा सहज मार्गको ध्यान पद्धतिको वारेमा संवाद दिनुभयो। त्यसै बेला दुईजना प्रशिक्षक नियुक्त गरिए, एक दिदी श्री उषा शाह तथा श्री महेश बहादुर प्रधान। बहाहरु २२ डिसेम्बरमा प्रशिक्षक नियुक्त हुनु भयो। त्यस बेला मालिक धुलिखेल लगाएत काठमाण्डौको केहि ठाउहरु घुम्नुभयो, वहा १९ डिसेम्बरमा काठमाण्डौ आउनुभयो र करिब तीन दिन बस्नु भयो।

त्यस पश्चात ललितपुर जिल्लामा श्रद्धेय लालाजी महाराजको शुभ जन्मोत्सव तिथि २ फेब्रुवरी १९९८ देखि ब्रदर नरेश तथा सिस्टर सुलोचनाको सातदोवाटो स्थित घरमा प्रतेक शनिवार साप्ताहिक सामुहिक ध्यान शुरुवात भयो।

नोट : श्रद्धेय बाबुजी महाराजको नेपालगंज आगमनवारेको माथि उल्लेख जानकारी बहराईच का एकजना अभ्यासीसंगको २१ अप्रिल २००८ मा लखनउमा भएको वार्तामा आधारित।

(कमशः)

हरुर आश्रम, तमिलनाडु

प्रकाशको केन्द्र

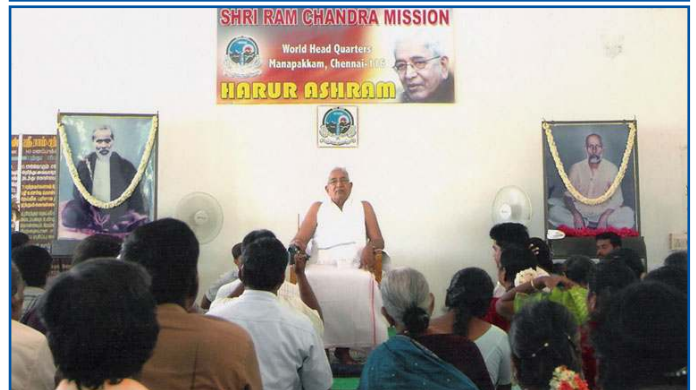

तमिलनाडुको धर्मपुरी जिल्लामा अवस्थित हरुर एउटा सानो सहर हो। राज्यका ठूला सहरहरू जाने सलेम, धर्मपुरी तथा थिरुवन्नामलाईसित यो प्रदेश राजमार्गद्वारा जोडिएको छ। पुरानो तर सुन्दर मोराप्पुर रेलवे स्टेशन यहाँबाट दश कि.मि. टाढा छ।

यस केन्द्रको सुरुवात भाईभि.के. सोमकुमारद्वारा संचालित ओपन हाउस कार्यक्रमबाट सन् १९९५ सेप्टेम्बर २५ को दिन भासवी महलमा भएको हो। उक्त कार्यक्रममा सहभागी भएका १५० जना मध्य १५ जनाले त्यसैदिन सिटिङ्ग लिए। तिरुप्पुर, संकागिरी र धर्म पुरी केन्द्रहरूबाट प्रशिक्षकहरू आउनु भएर जिज्ञासुहरूलाईसिटिङ्ग प्रदान गर्नुभयो र अक्टुबर २५ को दिन केन्द्रको काम सुरु भयो।

हरुर आश्रम तिरुपथुर मुल सडकमा हरुरबाट ५ कि.मि. पर अवस्थित रहेको छ। जमिनको खोजी सन् १९९८ मा सुरु भयो र ५ एकड जमिन सुरियामपट्टिमा किनिएर १९ अप्रैल २००० मा रजिस्टर्ड गरियो।

१७ फेब्रुअरी २००१ मा मालिकको आश्रमको भ्रमण गर्नुभएर ध्यान हलको उद्घाटन गर्नुभयो र दुईदिन वस्तु भयो। तीन हजार भन्दा बढी अभ्यासी र ५०० आकांक्षीहरू उपस्थित थिए। आफ्नो सम्वादमा मालिकले प्रकाशको केन्द्रको विचारलाईविस्तारित गर्नुभयो र भन्नु भयो “तर यो साच्चिकै नै प्रकाशको केन्द्र हुनु पर्दछ, त्याग गरिएको मन्दिर जस्तो अन्धकारको केन्द्र हुनु हुदैन”। प्रकाश कहिले आउदछ? त्यस समयमा मात्रै जब तपाईसलाईको काटी लिनुहुन्छ र दियो बाल्नु हुन्छ, त्यस पछि मात्र प्रकाशित हुन्छ अन्त्यमा त्यहाँ अध्यारो मात्रै हुन्छ। त्यसैकारण, यो हामी नैहो जसले आउनु पर्दछ र प्रकाश सृजना गर्नुपर्दछ किनकि प्रकाश आफु स्वयं नै आउदैन। त्यसैले जब हामी यहाँ आउदछौं हामी सफा हृदय लिएर आउनु पर्दछ, यदि हामीले शुद्ध हृदय ल्यायौं भने प्रकाश स्वतः नै बृद्धि हुदै जानेछ। यो चहकिलो हुनेछ।

ईकोज न्यूजलेटर

आश्रमको एउटा राम्रो बंगैचा छ जस्मा थुप्रै रुखहरु छन जसले वातावरणको निर्मलतालाई बढाइ रहेका छन्। ध्यान हलको आकार करिव १००० वर्गफिट रहेको छ जस्मा ए.सी.पाताको छाना रहेको छ र यसको निर्माण तीन महिनामा सन २००० डिसेम्बरमा पूर्ण भएको थियो। यसको साथै ६४ वर्गफिट को आवास क्षेत्र छ जसमा प्रयाप्त संख्यामा स्नानगृह तथा शौचालय रहेका छन्। मालिकको कटेजको साथ साथै आश्रममा एउटा प्रयाप्त स्थान भएको भान्साघर र खाना खाने स्थान छ जसको पराल छतले सितल र मनोहर दृश्य प्रदान गर्दछ।

मालिकले आश्रमको दोस्रो पटक भ्रमण सन् २००७, अगस्त १६ मा गर्नु भएको थियो र सत्सङ्ग संचालन गर्नु भएको थियो। मालिकले स्थायी ध्यान हल निर्माण गर्नको लागि अनुमति दिनु भएको छ।

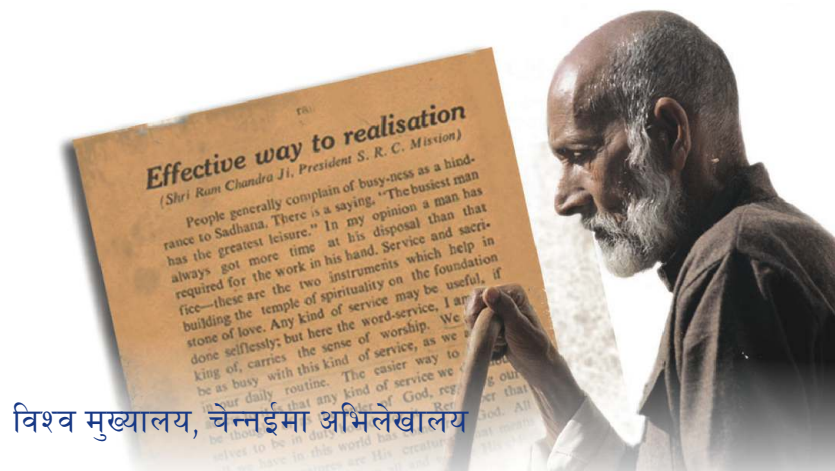
आश्रमसित जोडिएको क्षेत्रमा श्री चारीजी नगर हाउसिङ्ग कोलोनी सात एकड़ जमिनमा निर्माण भएको छ। कुल ९० वटा प्लटहरु मालिकले अभ्यासीहरुलाई आवासिय उद्देश्यको लागि हस्तान्तरण गर्नुभयो। ३०,००० लिटर क्षमता भएको एउटा खानेपानीको टंकी कोलोनीका आवासीलाई खानेपानी वितरण गर्न निर्माण भइसकेको छ।

मालिकको भ्रमण पछि उत्थानगराई, सिंगारापेट्टाई, कम्वाईनल्लुर, वोम्मिडि, पप्पिरेडिपट्टी, मोराप्पुर र कोट्टापट्टि जस्ता उप केन्द्रहरु पनि अस्तित्वमा आएका छन्। सबैगरेर करिव ४०० अभ्यासीहरु हरुर र यस्का उप केन्द्रहरुमा सहज मार्गको अभ्यास गरिरहेका छन्। सत्सङ्गको साथ साथै सहज मार्गका मालिकहरुको जन्म दिनको उत्सवहरु, प्रशिक्षकहरुको बैठक तथा तालिम कार्यक्रम यस केन्द्रका गतिविधिहरु हुन्।

"मेरो व्यक्तिगत अनुभवको आधारमा म एक सरल प्रकृयाको सुझाव दिन्छु जसलाई सबैले सजिलै सित अपनाउन सक्तछन्।

यदि कसैले आफ्नो हृदय विकास गर्न, अर्थात् आफ्नो दिव्य मालिकलाई, उपहार स्वरुप प्रदान गर्न सकेमा, खासै कुनै अरु कुरा गर्न बाकि रहदैन। यसले उसलाई स्वभाविक रुपमा सत्यताको अनन्तमा अन्तर्लीनको अवस्थामा पुऱ्याउदछ। यो सरल कार्य-पद्धति अपनायौं भने प्रारम्भिक प्रकृया नै अन्तको प्रकृया बन्न जान्छ।"

"राम चन्द्रको सम्पूर्ण कृति भाग ३ (प्रथम भारतिय संस्करण, १९९९)", अध्याय "इजियस्ट वे टु गड रियलाइजेसन", पेज ३३९, श्रद्धेय बाबुजी महाराज कृत।

विश्व मुख्यालय, चेन्नईमा अभिलेखालय

हाम्रो मिशनको ईतिहास संरक्षण गर्न अभिलेख टिमले विश्व मुख्यालय, मणपक्कम आश्रममा मिशनका ऐतिहासिक शिल्पकृतिहरु संकलन तथा संरक्षण गर्ने कार्य गरिरहेका छन्। त्यसैले यदि तपाईंसित यस्ता वस्तुहरु (जस्तो फोटोहरु, कुनैपनि फरम्याट र माध्यमका अडियो, भिडियो, पुराना पुस्तक, पत्रिकाहरु र कुनैपनि मालिकले प्रयोग गर्नु भएको शिल्पकृतिहरु छन भने कृपया त्यो अभिलेखालयलाई उपलब्ध गराउन बारेमा विचार गर्नुहोस ता कि त्यो पछि आउने पिढीको लागि संरक्षण गर्न सकियोस।

अभिलेख टिमलाई whq.archives@srcm.org मा सम्पर्क गर्न सकिन्छ।

To download or subscribe to this newsletter, please visit <http://www.sahajmarg.org/newsletter/india> For feedback, suggestions and news articles please send email to in.newsletter@srcm.org

© 2011 Shri Ram Chandra Mission ("SRCM"). All rights reserved. "Shri Ram Chandra Mission", "Sahaj Marg", "SRCM", "Constant Remembrance" and the Mission's Emblem are registered Trademarks of Shri Ram Chandra Mission. This Newsletter is intended exclusively for the members of SRCM. The views expressed in the various articles are provided by various volunteers and are not necessarily those of SRCM.